

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
(ΣΤ' Λουκά)

Μαρκιανού, Μαρτυρίου
μαρτύρων, Ταβιθάς
Ἦχος γ' - Ἐωθινὸν Θ'

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
Κ' Κυριακῆς: Γαλ. α' 11-19
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
Τῆς Κυριακῆς: Λουκ. η' 26-39

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπῆντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰ ἐρήμους. ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα; ὁ δὲ εἶπε· λεγῶν· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθον εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. ἐξεληθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

ΕἰΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΓΑΔΑΡΗΝΩΝ

1. Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΝΕΙ

Μόλις ἔφθασε ὁ Κύριος στὴ χώρα τῶν Γαδαρηνῶν, Τὸν συνάντησε κάποιος ἄνθρωπος ποῦ εἶχε κυριευθεῖ ἀπὸ πολλὰ

δαιμόνια ἐπὶ πολλὰ χρόνια καὶ εἶχε καταντήσει θηρίο ἀνήμερο. Δὲν φοροῦσε ροῦχα, δὲν ἔμενε σὲ σπίτι, τριγυρνοῦσε στὰ μνήματα. Καὶ ἐπειδὴ τὰ δαιμόνια

τὸν ἔφερναν σὲ κατάσταση μανίας καὶ ἀγριότητος, τὸν ἔδεναν οἱ ἄνθρωποι μὲ ἀλυσίδες βαριές νὰ μὴν κάνει κανένα κακὸ. Ἀλλὰ αὐτὸς τὶς ἔσπαζε καὶ ἐξαγριωμένους σερνόταν βίαια ἀπὸ τοὺς δαίμονες στὶς ἐρημιές.

Αὐτὸ τὸ «ἀγρίμι» λοιπὸν ποὺ τρομοκρατοῦσε τὸν κόσμο, τώρα τρομοκρατήθηκε καθὼς ἀντίκρισε τὸν Κύριο, κι ἀπὸ τὸ φόβο του ἔβγαλε μιὰ δυνατὴ κραυγὴ. Κι ἀφοῦ ἔπεσε μπροστὰ στὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ, φώναξε δυνατὰ: –Ποιὰ σχέση ὑπάρχει ἀνάμεσα σὲ μένα καὶ σὲ σένα, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; Σὲ παρακαλῶ, μὴ μὲ βασανίσεις καὶ μὲ κλείσεις ἀπὸ τώρα στὰ σκοτάδια τοῦ Ἄδη. –Ποιὸ εἶναι τὸ ὄνομά σου; τὸν ρώτησε ὁ Κύριος. –Λεγεών, ἀπάντησε, δηλαδὴ ταξιαρχία. Διότι εἶχε μέσα του χιλιάδες δαιμόνια. Τότε τὰ δαιμόνια αὐτὰ ἄρχισαν νὰ παρακαλοῦν καὶ πάλι τὸν Κύριο νὰ μὴν τοὺς στείλει στὰ τρισβάθα τοῦ Ἄδη. Ἀλλὰ καθὼς ὑπῆρχε ἐκεῖ κοντὰ στὸ βουνὸ ἓνα κοπάδι ἀπὸ πολλοὺς χοίρους ποὺ ἔβοσκαν, τὸν παρακαλοῦσαν νὰ τοὺς ἐπιτρέψει νὰ μποῦν στὰ ζῶα αὐτά. Ὁ Κύριος τοὺς τὸ ἐπέτρεψε. Τὸ θέαμα ἦταν φρικτὸ: Μόλις τὰ δαιμόνια βγήκαν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο καὶ μπήκαν στοὺς χοίρους, τὸ κοπάδι ὄρμησε μὲ ἀσυγκράτητη μανία πρὸς τὸ γκρεμὸ. Τὰ ζῶα μὲ ὄρμῃ ἔπεσαν ἀπὸ ψηλὰ κάτω στὴ λίμνη καὶ πνίγηκαν ὅλα.

Μέσα ἀπὸ τὸ ἐκπληκτικὸ αὐτὸ θαῦμα μπορεῖ νὰ δεῖ κανεὶς σὲ ποιά κατάσταση ὀδηγεῖ ὁ διάβολος κάθε ἄνθρωπο ποὺ κυριεύει. Τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα ὅταν εἰσέρχονται στὸν ἄνθρωπο, τοῦ

σαλεύουν τὸ νοῦ καὶ τὴν ψυχὴ. Τὸν ἀπογυμνώνουν ἀπ' τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ. Τὸν καθιστοῦν ἀκυβέρνητο, κτηνώδη καὶ δαιμονιώδη. Τὸν ἀπομονώνουν ἀπὸ συγγενεῖς καὶ φίλους. Τὸν ὀδηγοῦν στοὺς τόπους τῆς φρίκης καὶ τοῦ θανάτου. Διότι οἱ δαίμονες, ἐπειδὴ μισοῦν τὸν Θεὸ καὶ τὸν ἄνθρωπο, αἰσθάνονται μεγάλη ἡδονὴ νὰ ταλαιπωροῦν τὰ ὄντα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ τὰ ὀδηγοῦν στὸ θάνατο.

Τὸ καταχθόνιο αὐτὸ ἔργο τους τὸ ἐπιτελοῦν ὄχι μόνο στοὺς δαιμονισμένους ἀλλὰ σὲ κάθε ἄνθρωπο. Ἐνῶ ὅμως ὅλοι μας ξέρομε πόσο μεγάλο κακὸ προξενοῦν στὸν ἄνθρωπο καὶ μὲ πόσο φοβερὴ πανουργία μᾶς πολεμοῦν, πῶς κάποιες φορὲς γινόμαστε θύματα τῶν πονηρῶν δαιμόνων καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τους διαβόλου, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ μας; Πῶς δελεαζόμαστε ἀπὸ τὶς ὑποσχέσεις του, πῶς παρασυρόμαστε καὶ γινόμαστε σκλάβοι στὰ πάθη καὶ στὴν ἐξουσία του; Ἄς προσέξουμε πολὺ, διότι κινδυνεύουμε. Μὴ δίνουμε δικαιώματα στὸν διάβολο. Θὰ μᾶς καταστρέψει χωρὶς νὰ τὸ πάρομε εἶδηση. Θὰ μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ μᾶς ὀδηγήσει στὴν αἰώνια ἀπώλεια.

2. ΟΛΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Μετὰ τὸ θαῦμα ἄλλαξαν πλέον ὅλα. Τὸ μανιασμένο «ἀγρίμι» ἔγινε ταπεινὸς μαθητῆς τοῦ Κυρίου. Τρομοκρατημένοι οἱ χοιροβοσκοὶ ἔτρεξαν στὴν πόλη καὶ ἀνήγγειλαν τὸ φοβερὸ γεγονός. Κι ἄρχισαν οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς νὰ βγαίνουν ἐκπληκτοὶ νὰ δοῦν τί ἐγίνε. Μόλις ὅμως ἀντίκρισαν τὸν

πρώην δαιμονισμένο να κάθεται ήρεμα δίπλα στον Κύριο ντυμένος και μυαλωμένος, φοβήθηκαν. Και όλοι με μία φωνή, άντι να ζητήσουν από τον Κύριο να μείνει κοντά τους, Τόν παρακάλεσαν να φύγει από τον τόπο τους· έπειδή κυριεύθηκαν από τρόμο, έπειδή φοβήθηκαν μήν τιμωρηθούν κι αυτοί για τις ανομιές τους, διότι τó χοιρεμπόριο τότε ήταν παράνομο. Και ó Κύριος έφυγε από κοντά τους. Αντίθετα ó άνθρωπος που θεραπεύτηκε Τόν παρακαλούσε να μένει μαζί του. Ό Χριστός όμως του είπτε: Γύρισε στο σπίτι σου για να διηγείσαι τις εύεργεσίες που σου έκανε ó Θεός.

Κι εκείνος έγινε με τó λόγο του και με τή ζωή του μάρτυρας τής αγάπης και τής παντοδύναμης έξουσίας του Κυρίου. Έγινε ένα φωτεινό παράδειγμα στον τόπο του. Ό πρώην δαιμονισμένος έγινε φορέας τής χάριτος του Χριστού. Αυτός που απέφευγε κάθε ανθρώπινη κοινωνία έγινε κήρυκας τής δυνάμεως του Κυρίου.

Όλα αυτά τί μαρτυρούν; Ότι όλες οι δυνάμεις του σκότους βρίσκονται κάτω από τον έλεγχο και τήν έξουσία του Κυρίου. Και ότι ó Χριστός μας είναι ó παντοδύναμος έξουσιαστής των πάντων. Μπροστά του τρέμουν οι δαίμονες, εξαφανίζονται.

Σ' αυτή λοιπόν τή δαιμονοκρατούμενη έποχή που ζούμε, όπου πολλοί άνθρωποι παραμορφώνονται παρασυρμένοι από τήν άρπακτική μανία του διαβόλου, έμεις οι πιστοι Χριστιανοί δεν πρέπει να φοβόμαστε, να άγωνιούμε. Στα χέρια του Χριστού είναι ή ιστορία του κόσμου και ή δική μας. Αυτός κυβερνά τά σύμπαντα, στα χέρια του είναι ή ζωή μας. Ό διάβολος δεν έχει καμία έξουσία επάνω μας, εάν έμεις δεν του τή δώσουμε με τή συγκατάθεσή μας. Άς έμπιστευόμαστε λοιπόν τή ζωή μας στον βασιλέα τής κτίσεως Κύριο Ιησού, ζώντας μέσα στη χάρη των ιερών Μυστηρίων, για να ασφαλιζόμαστε κάτω από τήν κραταιά έξουσία του και να πλημμυρίζουμε από τó φώς του. ■

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «Ο ΣΩΤΗΡ»

† Εύσταθίου Χ. Μπάστα

ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟ 1940

Με τρόπο λιτό και πειστικό τó βιβλίο αυτό μάς δείχνει που άνέβηκε, τί έπραξε, τί προσέφερε στην οικουμένη τó 1940 τó Έθνος των Έλλήνων. Ίδιαίτερα τί κληρονομιά εξασφάλισε στον Νέο Έλληνισμό. Άς τó διαβάσουν τó βιβλίο μας όλοι οι Έλληνες, οι μεγάλοι για να θυμηθούν... οι νέοι για να έμπνευσθούν... Σελίδες 80. Τιμάται 2,50 €.

* * *

Νικολάου Π. Βασιλειάδη

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Τó βιβλίο αυτό ξαναζωντανεύει μπροστά μας τó μεγάλο Εικοσίνα, τούς γιγαντομάχους του, τούς Δασκάλους του Γένους, τούς έθνομάρτυρες κληρικούς, τά Σουλιωτόπουλα, που μάχονται στ' άπαρτο Σούλι, τής Έλληνίδες μάννες... Ξαναζωντανεύει τούς θρυλικούς μαχητές του 1940-41, τής τραγικές μά λαμπρές σελίδες του 1920-22 και τή γενναία αντίσταση των παιδιών τής μαρτυρικής Κύπρου τó 1974. Στο ίδιο βιβλίο δίδεται άπάντηση στα δόλια συνθήματα «κάτω ή πατρίδα», «κάτω τά σύνορα» και άποκαλύπτεται γιατί χτυπούν τήν Έλλάδα μας αυτοί που τήν πολεμούν. Σελίδες 282. Τιμάται 6 €.

*

ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΕΠΟΥΣ 1955 -1959

(Έπαινος Άκαδημίας Άθηνών)

Νεανικές μορφές του μεγάλου έπους τής Κύπρου μας των έτων 1955-59, που έθρεψαν και γιγάντωσαν με τó αίμα τους τó δένδρο τής Έλευθερίας. Τά κείμενα και οι έπιστολές τους άποτελούν άθάνατα μνημεία πίστεως στον Θεό και αγάπης προς τήν Έλευθερία. Σελίδες 299. Τιμάται 9 €.

Για ταχυδρομική άποστολή ό παραλήπτης έπιβαρύνεται με τά ανάλογα έξοδα.